



15.76x22.46	1/3	עמוד 42	שבתון	16/08/2019	69653630-8
עלי שיח - עמות - 27610					



אהבה ניוחזרת

תסמונת אספרגר, לקויות שונות ותסמונת דאון – לא מנעו ממירי ומיכאל ומשולמית וראובן למצוא זו את זה ולהתחתן. הדרך לשם לא הייתה פשוטה אבל רצופה באופטימיות. דיברנו עם הזוגות המיוחדים שמראים לכולנו מה זאת אהבה // **מרב לרנר**

לנהל שיחה, אומרת אלישבע מאי, אמא של מירי. בעקבות בעיות התקשורת שלה, מירי מצאה עצמה כל חייה בודדה. היא למדה בחינוך הרגיל כמעט כל השנים, היא חכמה ובעלת אינטליגנציה גבוהה, אבל הפערים בין האינטליגנציה המרשימה הזו ובין יכולות אחרות מאד משמעותיות, מה שמאפיין את האנשים עם התסמונת הזו. אלישבע: "היא למדה בחינוך הרגיל והיא דיסקלטית, כמעט לא קוראת ולא כותבת, ובכל זאת יש לה תואר שני בהצטיינות מהאקדמיה למוזיקה. כל השנים היא הייתה מאד בודדה, לא היו לה חברים בכלל, לא הזמינו אותה למסיבות כיתה, לימי הולדת, לא היה לה עם מי ללכת לסרט, לאכול פיצה או סתם להסתובב בקניון, כלום. רק אני והאחים שלה יצאנו איתה. היו עליה חרמות בבית ספר, צחקו ממנה כי תמיד לא ידעו איך לאכול אותה, גם המורים וגם התלמידים, למרות שהיא לא

בשבת של ט"ו באב, שהפך לחג האהבה, הבאנו לכם סיפורים על אהבה כנה ואמיתית, שמוכיחים שלכולם מגיעה אהבה. ואולי גם יכולים להוות הסבר נוסף לכך שט"ו באב מתואר כיום טוב השווה במעמדו ליום הכיפורים. למירי מעולם לא היו חברות. היא עם תסמונת אספרגר ועל הרצף האוטיסטי, כשמה שמאפיין אותה בעיקר אלו בעיות תקשורת. "היא לא יודעת איך להתחבר, לדבר עם אנשים, איך



מירי ומיכאל

תמיד חלמתי להתחתן, שיגיע אלי נסיך מהאגדות, ומצאתי את הנסיך במיכאל. יש בו הכל, הוא ג'נטלמן, בחור רגיש עם נשמה טובה. יש בו כל כך הרבה מתיקות שאי אפשר לעמוד בפניו

15.2x22.24	2/3	עמוד 43	שבתון	16/08/2019	69653628-5
עלי שיח - עמות - 27610					

הסתכלנו אחד על השניה, לא יודע איך המבט שלי הצטלב עם המבט שלה, הסתכלתי עליה ושמחתי כי הייתה לי הרגשה של 'זואו, סוף-סוף יש פה ניצוץ', הסתכלתי לה בעיניים וזהו, היה קליק, זה היה כמו משמיים".
מירי: "שם נפגשנו וככה התחיל כל סיפור הזוגיות שלנו. היום אנחנו חוגגים 11 שנים של נישואים, 16 שנים של זוגיות".

"יש בו הכל"

מירי ומיכאל יצאו במשך שש שנים ואז החליטו שהגיע הזמן להתקדם לשלב הבא. אחד הטריגרים שהניע לחתונה היה כשמכאל הגיע לחתונה של דוד שלו, ראה את השמחה ואת הריקודים ורצה את זה גם עבור עצמו. מיכאל: "אמרתי לאמא שלי שאני גם רוצה,

והיא אמרה לי 'בסדר, תחכה', ואמרתי לה 'לא, אני רוצה להיות כמו דוד שלי'".

הזוג התחתן בשורש, לפני בדיוק 11 שנים. לאלישבע שלוש בנים מעל למירי אבל החתונה שלה הייתה המרגשת מכל. כיוון שלמירי אין אחיות או חברות, אלישבע שימשה גם כאחות וגם כחברה ויחד הן תכננו את החתונה עד לפרט האחרון. והיה עוד פרט שאלישבע תכננה לבד, בהפתעה גמורה.

אלישבע: "מירי שרה במקהלת א-קפלה, לעיתים כסולנית. במקהלה מקבלים אותה יפה כי היא באמת שרה מדהים והיא לומדת את המילים בכל השפות, זוכרת הכל בעל פה. כשסיפרתי למנצחת של המקהלה שמירי עומדת להתחתן ולא היו להם חברים להזמין, היא אמרה לי שכל המקהלה תגיע לחתונה ותשיר שירים שהיא אוהבת וככה היא תכנס לחופה. והם באמת הגיעו, וכולם לבשו לבן ועמדו בשתי שורות, ושרו מזמורים קלאסיים שמירי אוהבת, וככה היא נכנסה לחופה. זה היה משהו שמיימי שלא נתקלים בו כל יום, ומאוד מרגש".

מיכאל: "החתונה הייתה מרגשת, מירי רצתה לשיר ואיבדה את הקול. אמרתי 'רק שלא יאבד לה הקול', זה היה מפחיד, אבל היא לקחה את המיקרופון ושרה וכל הקהל היה בשוק, התרגש, ואחרי זה היו הרבה ריקודים. אמא שלי התרגשה בכתה, כולם צהלו, אכלו ושתו. היה וואוו".
מירי: "תמיד חלמתי להתחתן, שיגיע אלי נסיך מהאגדות, ומצאתי את הנסיך במיכאל. יש בו הכל, הוא ג'נטלמן, בחור רגיש עם נשמה טובה. הוא כבש אותי כשהייתי צעירה, יש בו כל כך הרבה מתיקות שאי אפשר לעמוד בפניו".

עוד סיפור אחד של אהבה

למרות תסמונת הדאון איתה נולדה שולמית וראובן, הם מעולם לא ויתרו על החלום להתחתן. והם הצליחו. שולמית היא בת שביעית מתוך עשרה ילדים, שמונה ביולוגיים ושתי האחרונות מאומצות. היא למדה בבית ספר לחינוך מיוחד 'מוריה' באשקלון ואחר כך

הסתכלנו אחד על השניה, לא יודע איך המבט שלי הצטלב עם המבט שלה, ושמחתי כי הייתה לי הרגשה של 'זואו, סוף-סוף יש פה ניצוץ', הסתכלתי לה בעיניים וזהו, היה קליק. זה היה כמו משמיים

הייתה מסוג הילדים המפריעים, להפך, אם לא מדברים איתה היא לא מדברת עם אף אחד. פשוט לא קיבלו אותה".

המבטים הצטלבו

כשמירי סיימה בגרות והתפנה לה זמן, היא חשבה שלא יכול להיות שהיא כל כך בודדה ואין אף אחד במצב שלה שהיא תוכל להתחבר איתו. מירי עבדה בחברה למתנסים, והלכה למנהל המתנסים בשכונה שלה בירושלים ואמרה לו שהיא רוצה לפתוח קבוצה חברתית לילדים צעירים עם בעיות תקשורת, והוא הסכים.

אלישבע: "פרסמתי מודעה במקומון ירושלמי וכתבתי שאני רוצה להקים קבוצה לצעירים עם לקויות למידה ותקשורת בני

18-25 ונתתי את הטלפון שלי. בחודש קיבלתי די הרבה פניות והבנתי שזה משהו שיש לו ביקוש. ראייתי אנשים ומצאתי מדריך. בחנוכה לפני 16 שנים עשינו את המפגש הראשון והקמנו את המועדון הראשון שנקרא 'רעים', שם



ראובן ושולמית

מירי פגשה את מיכאל, הוא בא למפגש הראשון עם ההורים שלו ושניהם מאד הסתכלו אחד על השני. כשהלכנו הביתה ושאלתי איך היא התרשמה מהאנשים אז היא אמרה לי שיש משהו נורא חתיך והצביעה על מיכאל".

מיכאל נולד לפני 45 שנה, ילד בריא לחלוטין. בגיל 4.5 הוא חלה בדלקת קרום המוח מה שהשאיר אותו כבד לשון ועם אפילפסיה. בעקבות כך הוא הלך לבית ספר של בעלי לקויות למידה. "הייתי לפני זה ילד רגיל. מה לי וללקווי למידה? אבל אמרתי 'מה ש-ה' רוצה ה' עושה'", הוא מתאר.

אחיו הגדול של מיכאל ראה פרסום במקומון על המפגש שארגנו מירי ואמא והציע לו לנסות ללכת ולבדוק, וכך קרה ששניהם הגיעו למפגש במועדון רעים ועיניהם הצטלבו זה בזו. את הרגע הזה שניהם לא שוכחים עד היום.

מיכאל: "הגעתי למתנ"ס, היו שם 20-30 חברים וחברות.



14.99x22.58	3/3	עמוד 44	שבתון	16/08/2019	69653629-6
עלי שיח - עמות - 27610					

באוטובוס בדרך לטיול שאלתי את שולמית אם אפשר לשבת לידה והיא אמרה שכן, וככה זה התחיל והרגשתי שהיא תהיה אשתי

אל החופה ולהעניק להם את כל מה שדרוש לחייהם המשותפים: דיור, תעסוקה, חיי חברה ותמיכה של אנשי מקצוע בכירים לכל ימי חייהם.

שולמית וראובן חלמו להתחתן, זה היה החלום שלהם מגיל צעיר. "היה לי חלום להתחתן כי לא רציתי להיות לבד, אומרים שלא טוב היות האדם לבדו", משתף ראובן בתחושות שעברו עליו בימים ההם.

הם התחתנו בבנייני האומה בירושלים.

"היה כיף בחתונה, כשראיתי את שולמית בשמלה לבנה התרגשתי מאד", מספר ראובן.

שולמית אוהבת את ראובן כמו שהוא, על כל תכונותיו: "אני אוהבת מלא דברים בראובן, יש לו תכונות טובות ואני אוהבת אותו".

וראובן, הוא אוהב לאהוב את שולמית: "זה כיף אהבה, יש לי אישה מופלאה", הוא אומר בהתרגשות ואף משתף אותנו שבדיוק לפני שנה ניצל תודות לתושייתה של שולמית: "שולמית מקסימה, היא הצילה אותי מחיידק כשהייתי חולה. בדיוק בט' באב לפני שנה היה לי חיידק והיה לי תור לרופא, ובזכות שולמית שלחו נידת טיפול נמרץ וככה ניצלת, בזכות האישה".

מה זאת אהבה?

בהליך של חיפוש החתן או הכלה המיועדים שלנו, אנחנו נוהגים להסתכל בעיניים שיפוטיות על ההוא שלפנינו ועל למה הוא לא מספיק טוב עבורנו. אם יש משהו יפה בסיפורי האהבה של הזוגות המיוחדים הללו זה שהם לא שופטים, לא ביקורתיים ותמיד רואים רק את הטוב של השני.

אלישבע: "הקבלה שלהם והפרגון האחד לשני זה מה שאני הכי אוהבת אצלם. מירי יודעת אנגלית ואיטלקית מלמדה עצמית בגלל הזיכרון הטוב שלה, וכשאנחנו נוסעים לחו"ל יחד יש לה חוש התמצאות בלתי רגיל, ומיכאל אומר לה: אני כל כך מעריץ אותך, את כל כך חכמה, הכל את יודעת, אני בכלל לא כזה". אז מירי עונה לו: 'מה אתה מדבר? אתה כל כך מתמצא בכדורגל, מה אני מבינה בכדורגל? אתה ממש גאון'."

מיכאל: "אני רוצה שכולם יבינו מה שאני ומירי כל אחד יכול להגיד לאלוקים תודה שהוא קם בבוקר, הולך לעבודה ושיש אהבה. צריך להגיד תודה רבה שאני חי וקיים. אני מאחל לכולם שבעז"ה שיהיה לכולכם בן/בת זוג, חתונה, בית וילדים, זה הכי כיף".
וזאת רבותי, אהבה.



ראובן ושולמית

עברה לסמינר הישן בירושלים. כשסיימה את הלימודים הגיעה לדירת רווקות במערך הדיור המוגן של עמותת עלי שיח. "היה לי כיף בדירת הרווקות", היא מספרת עם חיוך. שולמית יצאה לטיול שארגנו עמותת עלי שיח, שם היא פגשה את ראובן והם החלו לדבר. "באוטובוס בדרך לקיבוץ שדה אליהו שאלתי את שולמית אם אפשר לשבת לידה והיא אמרה שכן, וככה זה התחיל והרגשתי שהיא תהיה אשתי", נזכר ראובן.

לאחר הטיול, כשראובן נזכר בשולמית הוא החליט לעשות מעשה ולהתקשר לאמה של שולמית לבקש את ידה. "מצאתי את המספר של אמא שלה במחשב. כשהתקשרתי מגמתי מרוב התרגשות. אמרתי לה שאני רוצה את היד של בתה, היא נתנה לי את המספר שלה והתקשרתי אליה והצעתי לה חברות".

שולמית: "הוא התקשר לאמא שלי כדי לבקש את ידי ולצאת איתי, אמא שלי התקשרה אלי שאדע שהוא מתכוון להתקשר אלי וכשסיימתי את השיחה עם אמא שלי הוא התקשר. בטלפון הוא אמר לי שהוא רוצה שנצא, ואז התחלנו פגישות".

חלמו להתחתן

שולמית ממשיכה: "יצאנו עשר פעמים עד שהתארסנו, לקח זמן עד שעלי שיח' הסכימו, וכשהם הסכימו הכרזנו על מסירת האירוסים".

לפני כ-10 שנים פנה הרב חיים דרוקמן אל הרב פרקל - מייסד ארגון 'עלי שיח', כדי לבדוק את ההיתכנות להשיא את בתו שולמית - דיירת במערך הדיור של הארגון. ההצעה נחשבה לחדשנית ומהפכנית ולא רק בקרב האוכלוסייה שומרת המצוות, שכן עד אז הנושא כלל לא נחשב לאפשרי. הם בדקו את הנושא עם אנשי מקצוע בכירים ורבנים והגיעו למסקנה שהמבחן המכריע הוא מבחן המסוגלות.

בכך פתחו הרב דרוקמן והרב פרקל את הדרך לזוגות נוספים עם מוגבלויות קוגניטיביות. הרב פרקל הקים את תכנית "אופק" שמטרתה ללוות זוגות עם צרכים מיוחדים